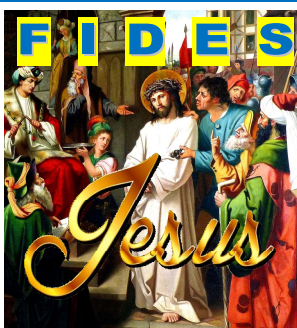

wolnością i pokojem. Prowadzi do Jerozolimy, tamta – do Nieba. Między radością procesji z palmami a radością procesji rezurekcyjnej rozgrywa się dramat, dramat męki Jezusa. Kiedy ludzie dowiedzieli się, że Jezus przybywa do Jerozolimy, wzięli gałązki palmowe, wybiegli Mu naprzeciw i wołali: Hosanna! „Błogosławiony Król, który przychodzi w imię Pańskie. Pokój w Niebie i Chwała na wysokościach”. Te radosne okrzyki wznosi „całe mnóstwo uczniów”. Są to uczniowie Jezusa. Tłum daje się ogarnąć i porwać tej fali radości. Ale nie wszyscy. Są i tacy, którzy wyrażają swoje niezadowolenie. „Nauczycielu, zabroń tego swoim uczniom”. To oni bowiem pierwsi zaczęli „wielbić radośnie Boga za wszystkie cuda, które widzieli”. Wszechogarniająca radość jest częścią entuzjazmu tych, którzy rozpoznali w Jezusie Mesjasza. Słowo „entuzjazm” w języku greckim odnosi się do człowieka natchnionego przez Boga, pełnego wiary i zapału. Mamy tutaj wyraźny ślad działania Ducha Świętego. To On udoskonala radość uczniów i utrwala pokój w ich sercach. Na początku Wielkiego Tygodnia, Kościół święci palmy – symbol zwycięstwa. Botanicy znają wiele gatunków palm. Najbardziej znacząca jest jednak palma daktylowa. Arabowie nazywają ją królem oazy, „który zanurza swoje stopy w wodzie, a swoją głowę w ogniu nieba”. Żadna wichura nie jest w stanie ani złamać tego wspaniałego drzewa, ani wyrwać go z korzeniami, ani ogołocić z liści. Opiera się każdej nawałnicy, chociażby jej siła zginała ją niemal do samej ziemi. Jest długowieczna – rośnie dwieście, a nawet trzysta lat. Gałązki palmowe – zawsze zielone – są symbolem głoszącym nadzieję zwycięstwa. „Sprawiedliwy zakwitnie jak palma”. W Apokalipsie męczennicy trzymają w rękach palmy, co oznacza, że otrzymują już zapłatę zwycięzców – wieczną nagrodę. **W tygodniu, który ma nas przygotować poprzez Triduum Paschalne na przyjęcie pełni radości Zmartwychwstania, powróćmy do postawy uwielbienia Boga. Do entuzjazmu. Odkryjmy w sobie na nowo obecność Ducha Świętego, który umacnia naszą wiarę, daje sercu pokój i podtrzymuje zapał miłowania braci.**

Źródło: <https://liturgia.wiara.pl/doc/420042.Niedziela-Palmowa-C>

○○○ WIELKI TYDZIEŃ – WIELKIE ZNACZENIE I PRZEŻYWANIE ○○○

Wielki Tydzień, a szczególnie Triduum Paschalne są najistotniejszymi elementami wiary katolickiej. W tych bowiem dniach wspominamy Mękę, Śmierć a przede wszystkim Zmartwychwstanie Jezusa Chrystusa. Podczas Liturgii Niedzieli Palmowej święci się gałązki, ale także jej nieodzownym elementem jest czytanie bądź śpiewanie Męki Pańskiej – z podziałem na role. W Wielki Poniedziałek Chrystus w Ewangelii zatrzymuje się u swoich przyjaciół w Betanii. Ta scena, kiedy Maria namaszcza Mistrzowi nogi, a Judasz oburza się, stanowi jakby ucztę pożegnalną – świadomy zbliżającej się śmierci Jezus przyjmuje namaszczenie jako na dzień swojego pogrzebu. W Wielką Środę Ewangelia ukazuje troskę Mistrza o urządzenie Paschy wraz z uczniami i także przenosi nas do Wieczernika, gdzie Jezus wraz z nimi spożywa wieczerzę i zapowiada zdradę Judasza. Zgodnie z tradycją w poranek wielkoczwartkowy przewidziana jest Msza Krzyżma św., na którą zaproszeni są wszyscy kapłani, aby ukazana została jedność biskupa i jego prezbiterium. Podczas tej Mszy Świętej ma miejsce poświęcenie krzyżma, oleju chorych i katechumenów. Święte Triduum Paschalne rozpoczyna się Mszą Wieczerzy Pańskiej w Wielki Czwartek, a kończy Nieszporami Niedzieli Zmartwychwstania. W Wielki Czwartek naszą uwagę kierujemy w stronę sakramentu Eucharystii i kapłaństwa, które z miłości do nas ustanawia Chrystus. On sam potwierdza tę miłość umywając nogi Apostołom i nakazuje im ją jako

postawę służby. Warto w tym dniu szczególnie pamiętać o kapłanach chorych i w podeszłym wieku, a także ogarnąć modlitwą wszystkich kapłanów. Liturgia wielkopiątkowa przenosi nas na Golgotę, jako miejsce śmierci Jezusa Chrystusa, podkreślając jednak nie Jego poníženie przez mękę, ale zwycięstwo przez Krzyż. Czytanie Słowa Bożego wraz z modlitwą powszechną, adoracją Krzyża, Komunią Świętą i procesją do Grobu Pańskiego to cztery części tej Liturgii, które nadają ton surowości i powagi tego dnia. Wielka Sobota jest dniem uwielbienia Chrystusa, który za nas umarł i został złożony do Grobu. Kościół trwa przy Grobie Pańskim rozważając Mękę i Śmierć Chrystusa. Wierni powinni czuwać na modlitwie poprzez wspólną adorację. W Wielką Sobotę błogosławi się pokarmy na stół wielkanocny. Triduum Paschalne ma swoje centrum w Wigilii Paschalnej, która jest najbardziej Uroczystą Mszą Świętą Niedzieli Zmartwychwstania. Wszelkie ciemności rozświetla już Zmartwychwstały Chrystus. Przebogata treść Wigilii Paschalnej wybrzmiewa w Liturgii Światła, Liturgii Słowa, Liturgii Chrzcielnej i Eucharystycznej. **Jeśli nauczymy się odpowiednio przeżywać czas Wielkiego Tygodnia, to na pewno łatwiej będzie nam zrozumieć misję jaką spełnił Jezus Chrystus i misję, jaką do spełnienia ma każdy z nas.** (ks. Andrzej Olejnik)

○○○ PRAWDZIWE ŚWIADECTWO UKOCHANIA KRZYŻA JEZUSA ○○○

„Nazywam się Maciej, mam 18 lat. W zeszłym roku wybrałem się na Światowe Dni Młodzieży do Rio de Janeiro (2013). Każdy pielgrzym, który dotarł do Brazylii dostał w pakiecie pielgrzyma krzyżyk do zawieszenia na szyi. Postanowiłem wtedy, że będę go nosił codziennie na zewnątrz (nie schowany gdzieś pod ubraniami). Jest to symbol tego, że jestem katolikiem i jestem z tego dumny! Wiele osób dopytywało się skąd go mam, dlaczego go noszę. Niektórzy mówili, że ładnie wygląda, niektórzy się wysmiewali. Nie przywiązywałem większej uwagi do tego co sądzą o tym inni ludzie. Pół roku później dostałem zaproszenie do programu „Jaka To Melodia?”, żeby zagrać jako zawodnik (wcześniej już startowałem w tym programie). Pojechałem do Warszawy na nagranie. Założyłem w garderobie koszulę i na koszuli wisiał mój krzyżyk z Rio. Kiedy zobaczyła mnie kobieta, która jest odpowiedzialna za ubiór, zapytała się mnie czy nie mogę go zdjąć. Ja Jej śmiało odpowiedziałem, że nie mogę. Kiedy wchodziłem do studia zaczęła mnie kolejne osoby z obsługi, które już nie pytały się mnie czy nie mogę go zdjąć tylko kazały mi to zrobić. Ja stanowczo powiedziałem, że albo zagram z krzyżem na piersi albo nie zagram wcale. Krzyża z mojej szyi nie zdejmę! Czułem wtedy, że Duch Święty mnie umacniał. Obsługa programu przedyskutowała tę sprawę z reżyserem i w końcu dostałem zgodę na grę z krzyżem na piersi. Zanim rozpoczął się program kolejne osoby z obsługi zaczęły mnie i z pogardą mówiły wskazując na krzyż „A co to jest?!”. Ja im odpowiedziałem: Jesteście wykształconymi ludźmi i nie wiecie jak wygląda krzyż? Zatem patrzcie – tak wygląda krzyż. Nikt już się nie odezwał. Zagrałem w sumie trzy odcinki z krzyżem na piersi – odniosłem sukces w programie. Kiedy stamtąd wychodziłem wszyscy z obsługi byli dla mnie mili i podchodzili do mnie z szacunkiem, a pierwszą osobą jaka mi pogratulowała była kobieta, która kazała mi zdjąć krzyż. Ta sytuacja pokazała mi jak wielką moc ma krzyż, który ma zaledwie 2,5 cm. Na początku przeszkadzał praktycznie wszystkim, na końcu nikomu.” Warto w tym miejscu przywołać słowa błogosławionego Honorata Koźmińskiego: „Lustrem chrześcijanina jest krzyż Chrystusowy: w Nim powinien się kilkakrotnie na dzień przeglądać dla przekonania... czy miłość jego do Chrystusowej podobna”.

